

[Finansministeren]

re sige, at hr. Jes Lunde jo var den, der mest kontant tog afstand fra finanslovsforslaget og som den eneste bebudede, at han ville stemme imod. Det er jo en kontant melding. Så ved vi, hvor vi har Socialistisk Folkeparti. Nå, men SF plejer jo ikke at stemme for finanslovsforslagene, så hvorfor skulle det være anderledes i år?

Men der er lang tid frem til den 15. december, og jeg håber og tror på, at der alligevel er så meget ansvarlighed i Folketinget, at det kan lykkes at få et finanslovsforslag igennem, som lever op til den stramhed, der ligger i regeringens forslag.

Hr. Kofod-Svendsen havde nogle betragtninger om, hvordan man kunne skabe større fleksibilitet i den offentlige sektor, altså hvordan man kunne gøre den mere smidig, og det synes jeg var spændende betragtninger. Hr. Kofod-Svendsen var bl.a. inde på alternative børnepasningsmuligheder, og jeg skal her bare henvise til det forslag, som socialministeren fremsatte i foråret, og som bliver genfremsat.

Hr. Kofod-Svendsen lagde megen vægt på, at private organisationer i større udstrækning blev inddraget i løsningen af en række opgaver ikke mindst på det sociale område. Jeg deler den opfattelse og mener, det er vigtigt, at vi får et bedre samspil mellem private organisationer og den almindelige offentlige service.

Også betragtningerne om folkeskolen er jeg enig i. Det er ikke acceptabelt, at der er så stor niveauforskel fra kommune til kommune. Det indgår da også i regeringens drøftelser med kommunerne, at det er vigtigt at nå frem til en fuld og hel tilpasning af folkeskolen til det fallende børnetal.

Hr. Kofod-Svendsen spurgte også: Hvordan vil man øge den private opsparring? Her kan jeg gerne henvise til, at der vil komme forslag senere i denne folketingssamling om en forøgelse af den private opsparring, for i denne sammenhæng er det selvfølgelig vigtigt at fastholde lavinflationen, idet den bedste stimulans til øget privatopsparing efter min opfattelse i virkeligheden er en lav inflation. Dertil kommer naturligvis, som regeringen har sagt det i planen, at vi lægger vægt på, at der bliver etableret pensionsordninger for de lønmodtagere, der i dag ikke har pensionsordninger.

Hr. Behnke gav i sit indlæg udtryk for, at man i Fremskridtspartiet ikke var kræsen med hensyn til, hvilke typer skattelettelser der kun-

ne blive tale om. Det synes jeg da var et spændende signal, for jeg har egentlig altid følt, at Fremskridtspartiet, når man talte skattelettelser, ensidigt fokuserede på forhøjelse af personfradraget – det så vi jo også under åbningsdebatten i Folketinget – mens regeringen i sin plan har lagt megen vægt på reduktion af marginals-katten. Derfor synes jeg, det er en spændende betragtning, at man ikke er så kræsen, men at man også er parat til at diskutere andre tanker.

Jeg er enig med hr. Behnke i, at når vi skal reducere overførselsindkomsterne, er det selvfølgelig vigtigt at prøve at få skabt mekanismer, der – som man populært udtrykker det – kan gøre passive aktive. Der er en række områder, hvor der er behov for mekanismeændringer, men det er selvfølgelig vigtigt, at der bliver tale om at gøre den størst mulige indsats for, at folk kommer i arbejde. Og dér er det klart, at en vækstororienteret politik her spiller en stor rolle, og at de ting, der kan gøres inden for det sociale område eksempelvis, også er væsentlige.

Hr. Behnke sagde, at man ville stemme for finanslovsforslaget, hvis man i øvrigt kunne blive enig om indholdet. Det var da en meget pæn bemærkning, men så er spørgsmålet jo stadig væk, om forudsætningen om, hvorvidt man kan blive enige eller ej, kan opfyldes, og dér synes jeg måske ikke vi har ret meget indtryk af på nuværende tidspunkt, hvad det er, Fremskridtspartiet forestiller sig.

Fru Sonja Albrink kom med nogle meldinger om områder, hvor CD mente at man ikke skulle spare. Der blev sagt til sidst, at man syntes, regeringen svingede sparekniven lidt for meget. Det er jeg for så vidt lidt overrasket over.

Hr. Erhard Jakobsen sagde under åbningsdebatten – og det citerede hr. Svend Erik Hovmand her i dag – at CD ikke ville være med til at øge de offentlige udgifter, og det synes jeg var en meget fin melding, der kom fra hr. Erhard Jakobsen. Finanslovsforslaget viser jo, at de besparelser, vi har lagt op til, er dem, der er nødvendige for, at vi blot kan holde udgifterne uændrede i faste priser i 1990 i forhold til 1989, og derfor blev jeg lidt overrasket over, at man var bekymret over et af de områder, som fru Sonja Albrink nævnede, nemlig spørgsmålet om sygedagpengebesparelser. Jamen her er da et forslag, som er gennemdrøftet med arbejdsmarkedets parter, hvor der virkelig er tale om